

Olv.: Iz 43,16-21 – Fil 3,8-14 – Jn 8,1-11

A házasságtörő asszony

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Kedves Testvérek! Vasárnaponként összegyűlünk itt a templomban Isten dicséretére. Rajtunk kívül igen sokan teszik ezt a világ számtalan pontján. Ma a szentföldi keresztények megsegítésére gyűjtünk. A perselypénzt az ő céljaikra fordítjuk. Erre különösképpen is gondoljunk, mert a Szentföldön lassan elfogynak a keresztények. Elveszik a levegőjüket és szinte nap mint nap küzdenek a helyükért. Ma egy-két % keresztény él a Szentföldön. Száz évvel ezelőtt egészen mások voltak az arányok. Ezért örülök, hogy az idei augusztus 20.-án, szent István király ünnepén a jeruzsálemi pátriárka lesz a vendégünk. Ennek szép üzenete lehet. Ezer évvel ezelőtt szent István király zarándokházat épített a magyar zarándokok részére Jeruzsálemben. Ez más királynak nem jutott az eszébe! Ezt a szentmisét meghalt szülőkért ajánljuk fel. A mennyei Jeruzsálem boldogságát kérjük az ő számukra.

Szentbeszéd

Kedves Testvérek!

Az idei nagyböjtöt azzal kezdtük, hogy vizsgáljuk fölül az istenképünket. Lelki megújulásunk ennek a függvénye. Milyen Istenünk van? Ki az az Isten, akit Istenünkként elfogadunk, elismerünk, tisztelünk, akit dicsőítünk. Az elmúlt hetek minden egyes vasárnapja egy-egy szempontot ajándékozott nekünk az istenképünk kialakításához. Jézus azt akarja, hogy az ember újra közösségben éljen Istennel. Az ember elszakadt az Istentől, a maga útját járja és úgy gondolja, hogy nincs is szüksége az Istenre. A megváltás viszont arról szól, hogy Jézus visszavezet bennünket az Istenhez, mert az ember élete csak az Istennel való közösségben sikerülhet. Mai fogalmak szerint, az embernek nem lehet jövőképe Isten nélkül.

Egyébként fájdalmas, de túl sokat halljuk éppen a mi országunkban, hogy a magyaroknak nincs jövőképe. Van! Semmivel nem vagyunk rosszabb helyzetben, mint a tőlünk nyugatra élő emberek. A modern ember egyik legnagyobb problémája, hogy nincs jövőképe, mert nincs Istene. Isten nélkül az embernek nincs jövőképe. A mi igen nagy gondunk, hogy ezt rólunk nem a nyugatiak mondják, hanem akik itt élnek, azok terjesztik. Nem érti az ember, hogy ez miért van? Mintha önmagunkat akarnánk lejártni. Vagy vannak, akiknek érdekük, hogy lejárátódjunk? A modern, civilizált embernek talán ez a legnagyobb problémája, rengeteg alkotása van, szemlélteti nap mint nap mindazt ami sikerül és valahogy mégse jutunk előre. Már elfelejtettük, hogy ezer lépés előre nem jelent egyetlen lépést sem fölfelé?

Lehet, hogy mi emberek rohanunk előre. Ma reggel a televízióban arról beszélt valaki, hogy mi minden történt az elmúlt ötven esztendő alatt. Ez az illető közel van a hetvenhez. Azt mondja, hogy a gyermekeink, unokáink az elkövetkező ötven esztendőben hová juthatnak el? Csakhogy az ember koordináta rendszere nem csak horizontális, hanem vertikális is. Erről már egyszer elméltünk, hogy a mi életünket csak a kereszt jegyében lehet elgondolni. Ha a vertikális irány kimarad az életünkből, akkor se mélyebben nem látjuk az életet, sem emelkedésben nem lesz részünk.

Jövőkép csak Istennel gondolható el. Körülnézünk, látjuk azt, hogy rohangálnak az emberek a világban tele gondokkal, bajokkal. Az összes gond abból adódik, hogy iszonyú terheket cipelünk. Minden zavar, jövőtlenség, minden távlatlanság ebből adódik. Iszonyú terheket cipelnek az emberek, a bűneik, rossz döntéseik terhét. Minden egyes rossz döntés ránk nehezedik. Ha nincs, aki ezt levegye rólunk, akkor egyszer csak szinte agyonnyomnak bennünket ezek a terhek. Most ezzel találkozunk. Múlt héten olvastam a Magyar Nemzetben, hogy Magyarországon az emberek 60%-a pszichológiai problémákkal küszködik. Nyugat-Európában kicsit rosszabb a helyzet, 70%-ról beszélnek.

Bűneink terhe agyonnyom bennünket. Közben egyre több eredményről számolhatunk be, ugyanakkor az életünk meg sikertelen, mert az nem siker, hogy valakinek pénze van. Az nem siker, hogy valaki valahova eljutott a világi ranglétrán. Ezek abban az esetben érnek valamit, ha a közösség javát szolgálják. Ha nem, akkor ezek a bűnöket jelentik. Ezért szenvedünk oly sokat a pozíciókban, hatalomban lévőkől.

A hatalom rendkívül fontos. A hatalom azért szükséges, hogy akinek a kezében van, az rendet, megfelelő körülményeket teremthessen a közösség számára, az emberek javára. Ha ehhez a hatalomhoz nem társul kegyelem, akkor ez a hatalom diktatórikus. Akkor ez a hatalom az egyesek javát és érdekét szolgálja. Akkor ez rosszabb, mintha nem lenne. Ha kegyelem társul hozzá, akkor igen nagy jó, mert az emberek rászorulnak erre a segítségre. A szentmise bevezetőjében említett szent István királyunk nagysága ezen mérhető. Ő küldetését Isten előtti felelősségtudattal hordozta. Ezért volt olyan nagy. Európában a maga korában talán a legnagyobb.

***Istenképünk kérdése ebből a szempontból fontos, hogy van-e jövőnk?
Tudunk-e hinni abban, hogy az Isten velünk mindig valami újat akar?***

Hallottuk, utat készítetek nektek. Ami volt, az már elmúlt, azzal ne foglalkozzatok. Nézzetek előre, mindent megújítok, de elsősorban külön-külön mindenkinek az életét. Ez a megújítás Isten által történik. A földhözragadt istenkép, amiből Jézus kiment bennünket, az olyan, hogy az Isten jutalmazzon, vagy büntessen. Az e világi ember, - ha egyáltalán van valamilyen fajta istenfogalma, - de sajnos a magát hívőnek tartó emberek legtöbbször is így gondolkodik, hogy Isten a jót jutalmazza meg, a rosszat meg büntesse. Ezért nem tudunk lépni, ezért nem emelkedünk, mert még a hívők is ilyen Istenben gondolkodnak. Nem!

***Az Isten se nem jutalmaz, se nem büntet.
Isten nem szolgáltat igazságot, mert az Isten szeret.
Ez azt jelenti, hogy az Isten időt ad.
Az Isten új lehetőséget ad, mert ez fér bele a szeretetbe.***

Mit jelent az, hogy az Isten irgalmas szeretettel szeret? Mit jelent az, hogy az Isten kérlelő szeretettel szeret? - erről elméltünk valamelyik vasárnap. Az irgalmas szeretet azt jelenti, hogy az igazságot, amire annyiszor hivatkozunk, az irgalom fényével világítja át, mert nincs más igazság csak az, amit az irgalom fénye határoz meg. Nagyon fontos ez a szó, hogy irgalom. A zsidó fogalom: a rahami, az irgalmas, ami a rehem-ből származik. A rehem az anyaméh jelent. Az irgalmas olyan jóindulattal, olyan szeretettel veszi körül a másik embert, mint a magzatot az anyaméh. Szoktak ilyent mondani: - Soha nem lesz olyan jó dolgunk, mint volt, míg anyánkban voltunk. - Irgalmas szeretettel szeret. Ilyen biztonságot ad a másinak, mint amilyen biztonságunk volt az anyaméhben.

A tékozló fiúval kapcsolatosan elméltünk a kérlelő szeretetről. A kérlelés azt jelenti, valami olyant elvárni a másiktól, amire nem kötelezett. Arra nem vagyunk kötelezettek, hogy örüljünk azzal, akivel szemben sok panaszkodunk, fájdalmunk van. Emberileg nem lehet elvárni, hogy az ilyen emberekkel együtt örüljünk. De az Isten kérlel bennünket. Kérlelő szeretettel szeret bennünket az Isten, hogy mindenkivel összetartozzunk. Ne azzal foglalkozunk, hogy ki milyen? Ki honnan jön? Kinek milyenek az elvei? Ki melyik oldalon áll? Mindenki a testvérünk. Isten ezért kérlel bennünket, mert szeret.

Ha igazi istenképet alakítunk ki magunkban, ha igazi keresztények vagyunk, akkor azt az ajándékot adhatjuk a világnak, amit a keresztényektől elvárhat: Egy hiteles Istent mutatni ebben a világban. Jézusnak ez a műve, ilyen istenképet mutat. Az írástudók, meg a farizeusok ezért nem tudtak mit kezdeni Jézussal, ezért a vámosok és bűnösök barátjának mondták. Jézus belátta, hogy nincs értelme velük vitázni, mert minden arra megy ki, hogy nekik legyen igazuk. Ismerek ilyen embereket, akikkel nem érdemes szót folytatni, mert addig megy a szócséplés, amíg nincs nekik igazuk. Nem régen mondta valaki, hogy egy ember valamilyen rossz szokásáról le tudott mondani. Most nem lehet kibírni, mert a földön járó szentek magabiztosságával jár-ke. Valaki megjegyezte viccesen: Legalább egy hibája maradhatott volna, akkor talán valahogy, valahogy... Az írástudók, meg a farizeusok nem tudtak mit kezdeni Jézus magatartásával, mert nekik más istenképük volt. Ők azt várták, hogy akiket ők meg akartak büntetni, azokat Isten is büntesse meg.

Számtalan példázatot hallottunk, ma egy sajátosat, a házasságtörő asszonyról. Megint csapdát állítottak Jézusnak. Ha Jézus elítéli ezt az asszonyt, akkor hol van az irgalmas Jézus? Ha meg nem ítéli el, akkor mi van a törvénnyel? A törvényt ők nagyon jól tudták. Mi történik? Jézus az erkölcsi ujjával ír a porba. Ez is érdekes. A Szentírás magyarázók szerint Jézus azoknak a bűnét írta a porba, akik ezt az asszonyt el akarták ítéltetni. Nem tudjuk, hogy így van-e? Az Ószövetségi Szentírásban is vannak kegyelmi villanások. Jeremiás próféta azt mondja egy helyen: - Isten a mi bűneinket a porba írja. - Micsoda kegyelem, mert a port elviszi a szél. Amikor Jézus fölegyenesedett, már senki nem volt ott a vádlók közül. Érdekes az a megjegyzés is, hogy az öregek mentek el előbb, aztán mentek el a fiatalok is, akikről mi úgy gondoljuk, hogy nekik több bűnük van, mint nekünk. Elmentek és ott maradt Jézus egyedül ezzel az asszonnyal, akit így szólított meg: "Asszony!" Ez is nagyon lényeges. Gondoljunk arra, a kánai menyegzőn hogyan szólítja Édesanyját: "Asszony, még nem jött el az Én óráim." Ez a tekintélyes asszonynak kijáró megszólítás.

Szolgáltató ítéletet Jézus? Szó sincs róla.

"Menj és többé ne vétkezzél." Ez az asszony boldogan ment el.

Testvérek! Nem arról van szó, hogy a bűn az nem bűn. Nem arról van szó, hogy ezeket semmisnek lehet mondani. De tekintsünk előre, mert az Isten újat akar építeni velünk. Ne állandóan azzal foglalkozzunk, ami a bűnünk. "Ki az közületek, aki bűn nélkül van?" - kérdezte Jézus tőlük és most kérdezi Jézus mindegyiküktől. Remélem itt maradunk. Bűneink ellenére itt maradunk, mert az Isten ezt a nagy ajándékot adja nekünk, amit megbocsátásnak mondunk. Ritkán emlegetjük ezt is.

Föl sem fogjuk, hogy mekkora ajándék a megbocsátás. Megbocsátás nélkül nem lehet élni. Megbocsátás nélkül nem lehet embereknek összetartozni. A rossz az rosszat szül. Aki gonoszságra gonoszsággal válaszol, az lavinát indít el. Egyetlen módon állítható meg a folyamat, képezhető és építhető a jövő, ha a rosszra jóval válaszolunk. Nem egyszerű az embernek lelkileg ide eljutni. Még az apostolok is értetlenkednek, amikor fölmennek Jeruzsálembe, hogy Jézusnak most szenvednie kell, hogy az Atya akarát betöltse.

***Az Atya azt akarja kinyilatkoztatni Jézus szenvedésében,
halálában és feltámadásában, hogy a rosszra jóval válaszol.***

Ebből a válaszból születik egy új világ, azoknak a világa, akik az Isten megbocsátó jóságából teszik a jót, mert a szeretet sok bűnt eltakar. Legyetek jók, hogy a világ jobb legyen.

Nagyon sok gondunk van. Mégis azt a bátorító üzenetet mondom a testvéreknek, hogy most, amikor annyi baj van, most gondoljunk arra, hogy amikor elhatalmasodik a bűn, akkor túlrad a kegyelem. Az emberiség talán most odajutott, hogy innen mélyebbre alig mehetünk. Mélyebben vagyunk, mint ami miatt az egész világot telebeszéljük, mélyebben mint az összes rasszizmus, az összes izmus, amikről állandóan beszélnek. Ezekkel állandóan egy lelki stressz alatt tartanak bennünket. Sokkal rosszabb helyzetben vagyunk. Belefutunk a magunk önös érdekképviselésébe és megnyomorítjuk, elszegényítjük egymást, anyagilag, szellemileg és lelkileg is. Arra gondolok, hogy innen már csak előre lehet jutni. Ez az Isten akarata is.

Azt hallottuk, hogy a pusztában utat készít. A pusztában vizet fakaszt az Ő népének, mert újat készít nekik. Megfigyelhetjük a történelemben ezeket az isteni gesztusokat. A harmadik birodalomban a náciizmus idején döbbent rá Németország az ökumenére. Akkor kezdődött el az ökumenikus gondolkodás. Micsoda eredményei lettek és vannak. Vagy gondoljunk XXIII. Jánosra, aki rákos beteg, öreg ember volt és megválasztják pápának. Átmenetileg megoldja a helyzetet, amíg gondolkodhatunk azon, hogy ki legyen majd egy nagyobb hatású ember. Erre összehívja a zsinatot és az egyház megfeneklett hajóját az evangélium vizeire teszi.

Kommunikációs forradalomban élünk, amely közel hoz bennünket egymáshoz. Az e-mailok, sms-ek szinte idehozzák mellénk az embereket. Rádöbbsentenek bennünket arra, hogy a világon mindazok akik élnek, közel vannak egymáshoz. Innen már csak egy lelki felismerés kell, hogy ez az eszmei zűr-zavar ami van, az Isten szava felé fordíthat bennünket. Mondja már meg valaki, mi is az igazság? Egyre többen tájékozódnak az Isten szava felől. ***Valami újat készítek nektek. Új utat készítek nektek!***

Testvérek!

Isten adja meg nekünk, hogy megbarátkozzunk Isten valódi arcával,
akkor van remény arra, hogy Isten szándéka szerint, a megváltott emberek,
a keresztény emberek az egész emberiség számára
egy nagy ajándékot adhatnak, a megújulás ajándékát.

+ A M E N +